Št. 76 Poštnina plačana v gotovini (Tassa corrisposta con la posta) V Trstu, v petek 28. marca 1924. Posamezna številka 20 cent. Letnik XLIX

Izhaja, izvzemši ponedeljek, vsak dan zjutraj. Uredništvo: Asiškega št. 20, I. n[illegible] tropje. Dopisi naj se pošiljajo [illegible] pisma se ne sprejemajo, [illegible]isi se ne vračajo. [illegible] Anton Gerbe[illegible] tiskarna Edinost [illegible] naročnina znaša za mesec [illegible] ece L 19.50, [illegible] celo leto L 60.— Za inozemstvo [illegible] — Telefon [illegible] in uprave št. 11-57.

EDINOST

Posamezne številke v Trstu in okolici po 20 cent. — Oglasi se računajo v širokosti ene kolone (72 mm.) — Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 40 cent. osmrtnice, zahvale, poslanice in vabila po L 1.—, oglasi denarnih zavodov mm po L 2 — Mali oglasi po 20 cent. beseda, najmanj pa L 2. — Oglasi, naročnina in reklamacije se pošiljajo izključno upravi Edinosti, v Trstu, ulica sv. Frančiška Asiškega štev. 20, I. nadstropje. — Telefon uredništva in uprave 11-57.

icejska knjiž. LJUBLJANA

Naš „iredentizem“

Med glavnimi grehi, ki jih imajo naši nasprotniki črno podčrtane v svojih knjigah na račun naših voditeljev, je obdolžitev, da s svojimi izjavami lojalnosti napram državi niso iskreni. Eno da govorijo, drugo da mislijo, čutijo in hočejo! Na drugo da mislijo, čutijo in hočejo! Na jeziku da imajo lojalnost napram državi, v srcu pa sovraštvo proti nji. Očitno da se hodijo klanjat predstavnikom države, po tajnem pa da rujejo proti nji s svojimi stiki s sovražnim inozemstvom. Vsa njihova nacijonalistična politika da je zasnovana na pričakovanju podpore od onkraj državnih mej. Naši nasprotniki ne morejo sicer navesti niti sence kakega konkretnega, torej veljavnega dokaza za ta svoja podtikanja izdajstva na državi. Ali to jih ne moti in ne vznemirja njihove vesti. Obrekujejo nadalje in podtikajo našim voditeljem sovraštvo proti italijanskemu narodu. Z eno besedo: naši voditelji so hinavski iredentisti in širijo misel iredentizma tudi med svoje ljudstvo. Tudi med tem poslednjim da je razširjena ta kuga, ki jo hoče sedaj odpravljati veliko fašistovsko gibanje na našem ozemlju.

Tako predočajo stvari naši nasprotniki, da bi uverili naše ljudstvo, kaka nesreča so zanje njegovi dosedanji voditelji, ki so se mu — to je stalna fraza — «narinili». Ljudstvo naj bi «spoznalo», koliko škodo da trpi zato, ker sledi tem nesrečnim in brezvestnim voditeljem in mu zato vlada ne more zaupati, a italijanski sodržavljani ne morejo stopiti z njim v prijateljske stike. Da pride do mirnega sožitja, to da je naloga in cilj fašistovskega gibanja.

Tako pesem moramo poslušati dan za dnem. Na to struno brenkata tudi velika «ljudska prijatelja» Bandelli in Peternelli, ta velika značajnika. Priča za to je že dejstvo, da ju je naše ljudstvo še nedavno temu poznalo za Bandlja in Peternela!

Na shodu v Sežani je Bandelli — seveda iz globine svoje neomajnega prepričanja in resnicoljubja — trdil, da zasluga na izmenjavi denarja gre izključno le njegovemu tovarišu in soborcu iz «vzvišenih sfer», gospodu Peternelu. Mi smo to trditev že postavili v pravo luč: kot drzno izmišljotino. Pri tem smo se mogli sklicevati na dejstvo, da so po sklepu italijansko-jugoslovenskega sporazuma — pri katerem ni imel g. Peternelli prav nič, ali čisto nič opravili — italijanski uradni viri navajali to izmenjavo med koncesijami, ki jih je dovolila Italija. In kot klasične priče smo navedli Ninčića, Pašića in — Mussolinija! Pri ustvarjanju tega sporazuma in prijateljstva, **ki so ga tudi na italijanskih straneh označali kot največji državnopolitični dogodek po premirju na korist Italije in Jugoslavije**, so pa prav radi in brez nobene škode pogrešali dragoceno sodelovanje sicer velikega mirotvornega politika — Peternellija! **Pač pa so pozvali v Rim našega voditelja dra. Wilfana** — tega, po neoporečni sodbi gg. Bandellija in Peternellija, največjega protidržavnega zločinca — da se je tam razgovarjal ne le z Mussolinijem, ampak tudi Pašićem in Ninčićem. Seveda le ob vprašanju izmenjave zadružnega denarja. Opravičeno in na mestu je tu vprašanje: ali so bili tudi ti stiki z inozemskima državnikoma na škodo italijanske države, ko se je — ponavljamo — tudi z italijanske strani sklep sporazuma z Jugoslavijo označal kot najzaslužnejši in največji državno-politični čin Mussolinijeve vlade?! In to po vsej pravici!

S sklepom sporazuma je vrženo seme v zemljo in šele izvajanje dogovorov naj donaša pričakovane dobre sadove! Za to pa bodo potrebni negovalci in posredovalci. Do tega spoznanja so prišli vsi resni in interesirani krogi na italijanski strani. O tem govori dejstvo, da se je v Italiji osnovala italijansko-jugoslovenska trgovska zbornica, da se snuje sedaj nje tržaški oddelek in da na italijanski strani — kakor smo poučeni — želijo, da bi pri tej ustanovi sodelovali tudi jugoslovenski interesirani krogi — inozemski in domači! Zelo dvomimo da bi mislili ravno na gg. Bandellija in Peternellija! Pač pa velja ravno tu beseda dra. Slavika: **Italija naj bo srečna, da ima nas Slovane na tem obmejnem ozemlju, ker ji bomo mogli služiti kot most za nje gospodarske stike z velikim jugoslovenskim zaledjem!** Gg. Bandelli in Peternelli bosta morda — kot velika razumnika in patrijota, kakršna sta — tudi to nalogo našega življa označala kot iredentistično in izdajatsko. Pametni Italijani pa bodo videli v tem patrijotično delovanje z vidika italijanskih državnih interesov!!

Tudi italijanski listi prinašajo ravnokar razsežen članek jugoslovenskega ministra za vnanje stvari, gospoda Ninčića, v katerem brani sklenjeni sporazum in naglaša njega koristi za Jugoslovene. Ninčić piše med drugim: «Ne glede na teritorijalne pridobitve, smo rešili vrsto raznih vprašanj, kakor na pr. ono zavoda sv. Jeronima, vprašanje avtonomije pravoslavne cerkve v Trstu, Zadru, na Reki in v Peroju; potem **vprašanje izmenjave kron**, ki bo pomenilo izdaten trošek za italijansko vlado, **a je velike važnosti za naše soplemenjake!**»

Glej, glej! Vidiš ga vraga! Če trditev g. Bandellija, da gre g. Peternelliju izključna zasluga za izmenjavo denarja, postavite v zvezo s temi ugotovitvami g. Ninčića, ali vam ne prihaja vražja misel, da sta bila gg. Bandelli in Peternelli v tajnih stikih z Beogradom, da sta torej zagrešila isto, kar sicer podtikata našim voditeljem in označata kot izdajstvo na italijanski državi, kot — iredentizem?!

Pa pustimo šalo! K večjemu moremo še reči: če ima laž kratke noge, pa ima slepomišenje g. Bandellija s pretveznimi zaslugami g. Peternellija za izmenjavo denarja — še krajše! Če že ne morejo izhajati brez prazne baharije — pa vsaj nekoliko pametna naj bi bila, da ne bi nosila tako očitno na čelu žig neresničnosti!

Po ugotovitvi dra. Ninčića, da se je z italijansko - jugoslovenskim sporazumom dosegla izmenjava denarja, in po dejstvu, da je pri tem — da niti ne govorimo o prejšnjih korakih in posredovanjih — sodeloval tudi dr. Wilfan, nalašč pozvan za to: je pač jasno, **kdo je varoval koristi naše zadružne organizacije ob tem važnem vprašanju!**

Tak je jugoslovenski iredentizem v Italiji: **za koristi svojega ljudstva in države!** Takega iredentizma se pač ni treba bati naši državi!

Ob zaključku naj navedemo še eno dejstvo, ki nazorno in neopovržno kaže lažnivost baharije novodobarjev s zaslugami za izmenjavo. To dejstvo je, da se je finančni minister De Stefani do zadnjega upiral proti izmenjavi. Razumljivo je to, ker je hotel ostati dosleden svojemu načelu čim večje varčnosti. Dejstvo torej, da se je finančni minister upiral do zadnjega, priča jasno, da vse besedičenje, pretvezno «prizadevanje» in «priporočanje» novodobarjev ni imelo prav nobenega vpliva na odločilne kroge. Če bi bili morali torej čakati na njih uspeh, bi bile ostale naše zadruge brez izmenjave in mnogokatera bi se bila pogubila.

To je resnica in naše ljudstvo jo jasno vidi in čuti!

Strašna opustošenja vsled poplave v okolici mesta Amalfi

Plazovi povzročili ogromno škodo. - Številne človeške žrtve. - Kralj odpotoval v opustošene kraje

NAPOLJ, 27. Vesti, ki prihajajo iz Salerna in Amalfi, prinašajo strašne podrobnosti o katastrofi, ki jo je povzročilo neurje v okolici omenjenih mest. Prvi plaz se je odtrgal pri kraju Mulini v okolici Amalfi. V kraju Vittica Minore je velikanski plaz razdejal obsežne vinograde in zasul več hiš; mnogo ljudi je prišlo ob življenje. V selu Madonna del Rosario je bila porušena skupina hiš; Pogrešajo se tri osebe. Mast pri selu Vallone Cieco se je tudi zrušil. V kraju Vettica je 300 metrov širok plaz zasul 20 hiš. Pri selu Pannone je deroča voda odnesla v morje neko žensko, ki je utonila. Mnogo ribiških čolnov se je potopilo.

Reka Cannetto je prestopila bregove pri Amalfi; deroča, kalna voda vali s seboj velike skale in poplavlja polja in hiše. Prebivalstvo je zbežalo iz krajev, koder dere uničujoči tok; na mnogih mestih so hiše popolnoma obkoljene in ljudje, ki so v njih, so v smrtni nevarnosti.

V kraju Vettica se je prvi plaz utrgal ob 6. uri zjutraj, ko so prebivalci, 600 po številu, večinoma še spali. Plaz se je vsul na vas z groznim ropotom. Dve uri potem se je na bližnje selo Paglio zavalila velikanska skala, ki je porušila vse hiše; pod razvalinami je ostalo pokopanih 7 družin.

Pomožna akcija.

Po zadnjih vesteh, dospelih iz Salerna, so odplule iz Napolja v opustošene kraje številne ladje s sanitetnim materijalom in živežem. Popoldne je odplul v Amalfi rušilec «Pontiere», na krovu katerega se je nahajal admiral Lobetti; dalje sat odplula tudi vlačilec «Veglia» in motorni čoln «Mas» št. 344.

Na rešilne ladje se je zatelo mnogo beguncev, ki čakajo v velikem številu na pomoč na morskem obrežju.

Številne žrtve.

Vojaštvo, ki mu pomaga tudi prebivalstvo, odkopava zasute hiše, v katerih so se nahajali ljudje. V kraju Vettica Maggiore je bilo izkopanih izpod razvalin 6 trupel; v kraju Vettica Minore pa je bilo izkopanih 65 trupel. Vsa trupla so večinoma strašno razmesarjena, tako da jih je težko spoznati. V Amalfi je bilo 5 človeških žrtev.

Papež in vlada za prebivalstvo opustošenih krajev.

RIM, 27. Vest o katastrofi je papeža zelo užalostila. Naprosil je nadškofa Grassi, naj odpotuje v Amalfi, da izrazi tamošnjemu prebivalstvu njegovo sožalje. Izročil mu je znesek 25.000 lir za prvo pomoč prizadetim prebivalcem.

Vlada je nakazala v isti namen vsoto 250 tisoč lir. Po nalogu min. predsednika Mussolinija je odpotoval v Amalfi on. Sardi. Tudi Nj. V. kralj se je odpeljal na kraj nesreče.

Jurenev predložil kralju poverilna pisma

RIM, 27. Davi je ruski poslanik Jurenev predložil kralju svoja poverilna pisma. Predložitev, ki je bila najprej določena na minulo nedeljo in se je morala prenesti radi lahke obolelosti Jureneva, se je izvršila po navadnem obredu. Mojster za ceremonije Conte di S. Elia se je podal z dvema berlinama gala pred rusko poslaništvo po Jureneva in druge osebnosti poslaništva, katere so bile predstavljene kralju.

Zadnja počastitev Bonservizija.

RIM, 27. Ministrski predsednik on. Mussolini je odredil, da se bodo vsi zastopniki fašizma poklonili zemskim ostankom Bonservizija v Milanu. Kakor znano, je Bonservizi umrl snoči v Parizu. Comm. Nicola Bonservizi je bil dopisnik fašistovskega lista «Popolo d'Italia» in ravnatelj fašistovskega tednika v Parizu «L'Italie Nouvelle»; poleg tega je bil predsednik pariškega fašja. Bonservizija je smrtno ranil nek italijanski anarhist v Parizu.

Poincaré sestavlja novo vlado

Zunanji minister ostane Poincaré — Skrčenje števila ministrov

PARIZ, 27. Poincaréjeva vlada je padla v trenutku, ko se je čutila najbolj trdno. Ostavka vlade je osupnila parlamentarne kroge same. Kajti politični in tudi gospodarski položaj Francije se v zadnjem času očividno boljša; o tem je pač najbolj jasen dokaz kvotacija franka. Poincaré je ravno izšel zmagoslavno iz bitke v zbornici in senatu za odobritev vladnih predlogov za zboljšanje franka. Tudi glede zunanje politike je žel Poincaré odobravanje večine v zbornici in senatu. Sicer pa bi se smernice francoske zunanje politike v bistvu prav malo ali pa nič ne izpremenile, ako bi za Poincaréjem prišel na vlado kak državnik, ki bi bil nekoliko bolj nagnjen k levici. To velja še posebno za odškodninsko vprašanje. Vlada ni torej dobila nezaupnico morda v znak, da zbornica ne odobrava njene notranje in zunanje politike, ampak radi vprašanja pokojnin, t. j. vprašanja zgolj tehniškega značaja; nezaupnica je torej v prvi vrsti veljala finančnemu ministru De Lasteyrie, sicer bi se ne bilo zgodilo, da so proti vladi glasovali najboljši Poincaréjevi prijatelji. Poleg tega je zelo značilno, da so se takoj po ostavki Poincaréja sestale nekatere parlamentarne skupine in da je «republikanski sporazum», ki šteje 173 poslancev, izrazil željo, da bi Poincaré spet sestavil vlado. Isto željo so izrazili levi republikanci (56 poslancev) in levi demokrati (88 poslancev).

Spričo vseh teh dejstev je Millerand dal ponovno Poincaréju nalog, da sestavi novo vlado. Poincaré se je pričel takoj pogajati z državniki, ki bi prišli v poštev, za sestavo nove vlade. Zaenkrat je gotovo, da bo Poincaré obdržal listnico ministrstva za zunanje zadeve. Kandidati za listnico finančnega ministrstva bi bili François Marshall in Bokanowski, za mornarico sen. Chaumet. Poincaré namerava skrčiti število ministrov. Danes opoldne se je Poincaré podal k predsedniku republike, da mu poroča o izidu pogajanj. Poincaré nadaljuje pogajanja. Ob 18. uri bo spet poročal predsedniku o svojih uspehih. Ker se Poincaré že ves dan pogaja z raznimi bivšimi ministri in ker je splošno znano, da Poincaré ne odneha, dokler ne doseže svojega cilja, je skoro gotovo, da se bo Poincaréju posrečilo sestaviti novo vlado.

Unijonistično gibanje na Čehoslovaškem

PRAGA, 27. Cerkveni unijonistični pokret, kateremu se je pridružila v zadnjem času večina katoliške duhovščine z olomuškim škofom Prečanom na čelu, je vzbudil zanimanje vse čehoslovaške javnosti. Tudi tisk se je začel živahno interesirati za ta pokret, ki hoče zediniti tri cerkve. Unijonistična ideja temelji na Čehoslovaškem na starem Ciril-Metodovem pokretu. V Moravskem Velehradu se bo vršil letos julija meseca unijonistični kongres. K temu kongresu priobčuje «Československá Republika» članek dr.ja Alfreda Fuchsa, ki je znan kot dober poznavalec verskih problemov. Dr. Fuchs piše o konferenci, ki se je nedavno vršila v Olomucu kot priprava za velehradski kongres. Ta kongres se bo vršil v znamenju zahteve glede edine cerkve. Razpravljali se bodo dogmatični, zgodovinski in praktični problemi. Bolj zamotana vprašanja bodo reševale posebne sekcije. Največjo pozornost se bo posvetilo verskim vprašanjem v Jugoslaviji, Romuniji in Podkarpatski Rusiji. Na dnevnem redu kongresa bodo tudi verske razmere med rusko emigracijo. Nitranski nadškof dr. Kmetko bo poročal o svojih pogajanjih z zunanjim ministrom dr.jem Benešem, ki je obljubil kongresu svojo podporo. Zapisnik o delu kongresa bo izšel pod naslovom: «Acta congressus unionistici Velehradensis 1924». Namerava se naprositi rimskega papeža, da bi se na kongresu vršila glagolska liturgija po rimsko-slovanskem obredu. Poslovni jezik bo latinščina. Kongres, katerega se bo udeležil tudi zastopnik Vatikana, bo razpravljal tudi o problemih, ki so v zvezi s prihodnjim vatikanskim koncilom in s cerkvenim unijonističnim pokretom vobče.

Jugoslovenska kraljica v Parizu.

PARIZ, 27. Danes ob 11. uri je prispela iz Nizze jugoslovenska kraljica; v Parizu ostane le par dni, nakar se povrne v Nizzo.

Otvoritev rusko-romunske konference

DUNAJ, 27. Rusko-romunska konferenca se bo otvorila danes pod predsedstvom avstrijskega zunanjega ministra Grünbergerja. Jutri se bodo začela redna dela.

Ne zavrzite volilnih legitimacij!

Pašić sestavil koalicijsko vlado

Sporazum med Pašićem in Pribičevićem — Pribičević izstopil iz demokratskega kluba — Vladna večina šteje 145 poslancev

BEOGRAD, 27. Politični položaj včerajšnjega dne ni uspel, da razčisti situacijo. Demokrati so imeli kratko sejo, na kateri se je prečitalo pismo g. Pribičevića, poslano g. Davidoviću. V pismu izjavljajo g. Pribičević in tovariši, da stoje na stališču sklepov kongresa in statutov stranke, vsled česar ne morejo odobravati politike, kakršno vodi danes demokratska stranka, ker ta politika ni v duhu kongresa in statutov, ki določajo, da sme demokratska stranka sodelovati samo s tistimi strankami, ki stoje na stališču vidovdanske ustave. Izjavljajo, da vsled tega izstopajo iz demokratske zajednice in da bodo vodili samostojno demokratsko politiko. Podpisani so Svetozar in Valerijan Pribičević, dr. Srdjan Budisavljević, dr. Edo Lukinić, Sreten Vukosavljević, dr. Hinko Krizman, Večeslav Vilder, dr. Prvislav Grisogono, Dušan Bošković, Stevan Kalember, Jovo Trifunović, Djordje Branković, pozneje pa sta se temu koraku pridružila Josip Reisner in Dimitrije Trajković.

Pribičevićeva skupina je dobila klubske prostore dosedanjega džemijeta, dočim je džemijet dobil sobo zakonodajnega odbora.

BEOGRAD, 27. Včerajšnja politična situacija se je začela s konferenco med gg. Pašićem in Pribičevićem, ki se je vršila v Pašićevem stanovanju. Začela se je ob 8. uri zjutraj. G. Pašić je pojasnil situacijo Pribičeviću in mu predlagal, da vstopi v vlado, da bi bil soodgovoren za ono politiko, ki se bo izvajala v novi politični eri. G. Pašić mu je obrazložil načrt svoje nove politike, ki naj bi bila odločna in ki naj bi striktno temeljila na vidovdanski ustavi. Pribičević je na tej konferenci obljubil Pašiću, da bo zapustil nevtralnost in vstopil v koalicijsko vlado, ako bo Pašićev mandat za sestavo vlade v nevarnosti. Po tej konferenci se je osredotočilo celo politično življenje v skupščini na to, kako se bo odločila usoda demokratskega kluba. Vsi parlamentarni klubi so bili prenapolnjeni narodnih poslancev in politikov. Velika množica ljudstva je čakala pred skupščino na to, kako bodo končale razprave v demokratskem klubu.

BEOGRAD, 27. S sinočnjega razgovora z g. Pašićem je odšel g. Pribičević na konferenco svojih prijateljev, na kateri se je sklenilo, da se sprejme Pašićev predlog in da vstopi Pribičević v koalicijo, v katerem slučaju bi g. Pribičević dobil portfelj prosvete, g. Grisogono ministrstvo socijalne politike, g. Timotijević bi zamenjal sedanjega ministra pravde, a portfelj saobračaja bi dobil g. dr. Edo Lukinić. Razen tega bi dobili 5 državnih podsekretarjev, med njimi posebno v ministrstvu notranjih del in financ. G. Timotijević še ostane nekaj časa z Davidovićem, ker ima privesti še nekatere svoje prijatelje v Pribičevićev klub. Pribičevićevci se nadejajo, da bodo imeli čez nekaj dni 20 članov.

Po končanih pogajanjih je g. Pašić poročal o uspehih na konferenci vlade in vodstvu radikalne vlade, da namreč Pribičević vstopi v koalicijo, da so džemijetovci pridobljeni in da se bodo morali tudi Nemci pridružiti. Vlada razpolaga sedaj približno s 145 poslanci. Jutri med 12. in 13. uro bo predložil Pašić kralju v podpis listo novih ministrov. Predsednik narodne skupščine bi v tem slučaju sklical sejo parlamenta že pojutrišnjem ter bi se z veliko pospešitvijo delalo na proračunu. Medtem pričakuje vlada še okrepitve, posebno od strani demokratov, tako da bo po sprejetju proračuna nadaljevala delo. V nasprotnem slučaju pa bi si izposlovala mandat za volitve.

Pribičevićeva skupina stopila v vlado

BEOGRAD, 27. (Ob 24. uri). Pašiću se je posrečilo sestaviti vlado s pomočjo Pribičevićeve demokratske skupine. — **Vlada je sestavljena takole: Ministrski predsednik Pašić, prosveta Pribičević (demokrat), zunanje zadeve Ninčić, notranje zadeve Srskić, finance Stojadinović, promet Popović (demokrat), šume Kojić, socijalna politika Uzunović, agrarna reforma Simonović, pravosodje Grisogono (demokrat), vojna Pečić, poljedelstvo Krsta Miletić, zdravstvo Slavko Miletić, trgovina Krizman (demokrat), konstituanta Trifković, vere Janjić, pošte Vukičević, gradbe Trifunović; državna podtajnika: za notranje zadeve Wilder (demokrat), za agrarno reformo Vukosavljević.**

Vlada ima značaj volilne vlade. Predvsem bo morala skrbeti za sprejem proračuna. Pribičević je stavil Pašiću naslednje zahteve: 1) odprava kuluka, 2) ureditev uradniškega vprašanja ter 3) skupen volilni nastop.

Opozicija je pozvala nujno vse radičevce v Beograd.

Poslanica narodne skupščine na narod

Plebiscit določen na 13. aprila

ATENE, 27. Ljudsko glasovanje o vladavini na Grškem se bo vršilo 13. aprila. Narodna skupščina je prekinila svoja dela za 40 dni ter je naslovila na narod poslanico, kjer razlaga vzroke odstavitve dinastije in vzpostavitve republikanske vladavine, o kateri bo odločila ljudska volja; na zaključku poziva narodna skupščina ves narod k edinosti. Z odstavitvijo dinastije so člani kraljeve hiše zgubili tudi grško državljanstvo.

Protest načelnikov monarhistov

LONDON, 27. «Times» poroča iz Aten: Načelniki monarhistov so objavili energičen protest proti odstavitvi kralja Jurija in proglasitvi republike. V protestni noti je rečeno: «Zastopniki ustavne države, postavljeni pred očitno kršitev ljudskih pravic potom nasilne resolucije, ki odstavlja dinastijo in proglaša republiko, čutimo dolžnost, da tolmačimo splošne proteste grškega naroda proti najtežjemu političnemu zločinu, izvršenem od vlade, ki predstavlja le posebno oligarhijo. Naznanjamo ta zločin vsemu civiliziranemu svetu ter smatramo vlado za odgovorno za posledice, v gotovosti, da bo narod odbil z vsemi možnimi zakonitimi sredstvi ta napad, s katerim se mu skušajo vzeti njegova ustavna prava.

Kralj Jurij se noče odpovedati prestolu

PARIZ, 27. Dopisnik «Chicago Tribune» v Bukarestu poroča, da se kralj Jurij ne misli odpovedati grškemu prestolu. Kralj je temveč izrazil svoje prepričanje, da želi ogromna večina prebivalstva Grčije monarhijo; izjavil je, da bo pripravljen za povratek v Atene vse dotlej, dokler ne bo uverjen, da ga ljudstvo ne mara več.

POTOVANJE ROMUNSKE KRALJEVSKE DVOJICE PO ZAPADNI EVROPI.

PARIZ, 27. Francoska zbornica je glasovala za izredni izdatek 285.000 frankov za stroške sprejema romunske kraljevske dvojice.

Kralj Ferdinand in kraljica Marija bodeta ostala v Parizu 3 dni. Iz Bukaresta bosta odpotovala 6. aprila ter nato prispela po enodnevnem bivanju v Strassburgu v Pariz 10. aprila zjutraj. Na postaji ju bo sprejel predsednik republike Millerand s svojo soprogo. Za čas bivanja v Parizu bosta kraljeva gosta bivala v palači ministrstva za zunanje stvari.

Iz Pariza bo kraljica odpotovala v Nizzo, kralj pa v Biarritz.

29. aprila bo kraljevska dvojica odpotovala na Špansko, kjer bo ostala uradno 4 dni; v nadaljnjih 5 dneh si bo v zasebni obliki ogledala razna mesta Španije. Nato se bosta kralj in kraljica podala v Bruselj, kjer bosta ostala do 11. maja.

Naslednjega dne bosta odpotovala v London, odkoder se povrneta ob 15. v Pariz, kjer bosta ostala več dni za 1. maja je določen povratek v Bukarest.

DNEVNE VESTI

Pogreb Janke Wilfanove

se je vršil v Ljubljani v torek 25. t. m. ob 2. uri popoldne ob sijajni udeležbi ljubljanskega občinstva, ki je s tem dokazalo svoje globoko sočutje z našim narodnim voditeljem v kruti nesreči, ki ga je zadela z izgubo ljubljene hčerke v cvetu njenega mladega življenja. Drugi dan, v sredo 26. t. m. ob 4. in pol so bili pokopani telesni ostanki pokojnice v Kranju ravnotako ob veliki udeležbi tamkajšnjih meščanov. Pogreba se je udeležil tudi dr. Slavik kot zastopnik naših narodnih društev.

Dr. Wilfan je prejel številne sožalne brzojavke od vseh strani. Naj mu bo to splošno sočutje v tolažbo in oporo, da bo mogel preboleti tudi ta kruti udarec usode na blagor in srečo svojega naroda. Njegova žalost je tudi naša žalost, njegova radost tudi naša radost.

Dr. Wilfan se nahaja po bridki zgubi, ki ga je tako nenadoma zadela, v položaju, ki je prisojen le velikim ljudem: v položaju, da mora v svoji tugi in nesreči misliti na blaženje in lajšanje tuge in stiske drugih — svojega naroda. In naš Wilfan je mož, ki bo to zmogel. Hvaležno ljudstvo pa se ga bo še tesneje oklenilo v globokem sočutju, v iskreni ljubezni in trdni zvestobi v sreči in nesreči.

Cvetka na grob Janki Wilfanovi

Ginjena v dušo in s solzami v očeh sem čitala vest o Tvoji nenadni smrti, mila Janka! Saj si mi bila draga prijateljica in součenka. Kako živahno in ljubko so zrle Tvoje oči v svet! Kako so se Tvoje oči iskrile v veselju, ko si mi pripovedovala o svoji lepi domovini! Najino prijateljstvo je postalo še prisrčnejše, ko si izvedela, da tudi moja rodna zemlja je lepo Primorje. Živo mi je še v spominu najino poslednje slovo, ko si mi obljubila, da me obiščeš. Čakam Te — zaman...!

Za Teboj plaka dobri, potrti oče, plakata sestrici in brata, plaka Tvoja Milka... Kruta smrt Te je ugrabila v cvetju nežne mladosti. Tolaži pa me zavest, da si srečna pri svoji dragi, ljubljeni mamici, po kateri si se tako žalostila. V cvetoči pomladi ponesem primorskega cvetja na prerano gomilo nepozabne mi Janke. Spavaj sladko v zemlji slovenski!

Milka Živic.

Šahovski odsek Safdb ima danes ob 19.30 svoj sestanek. Turnir prične prve dni aprila.

Načelstvo.

Kam plovemo?

Pred nekoliko dnevi smo omenili, da se je odigral v Rihemberku grd dogodek, ki je imel najusodnejšo posledico. Ker pa nam naš poročevalec ni podal konkretnih podrobnosti, smo hoteli počakati natančnejših informacij. Sedaj pa vemo, kako se je dogodil in izvršil dogodek, ki je zahteval življensko žrtev, povil pošteno družino v neizmerno žalost ter potrl vso vas.

Nekega dne sta se srečala na cesti mladeniča Josip Birsa in Josip Kerševani in se precej hudo sprla, ker je ta poslednji očital prvemu, da je fašist. Naslednjega dne je prišla v hišo Kerševanijevo neka gruča mladeničev — izogibljemo se prave besede — ki je mladega Kerševanija odvedla in ga obdržala zaprtega. Mati mladeniča je padla od strahu v nezavest in je ponoči umrla. Naslednjega dne se je nesrečni nje mož podal na dotično mesto in je zaprosil, naj njegovega sina izpustijo, kar so tudi storili. Mladi Josip je našel na domu mater — mrtvo! Na pogrebu pokojnice je žalovala vsa vas.

To je kratki opis dogodka. Kam plovemo? Tako vprašujemo opravičeno. Po našem mnenju ni pa dogodek le lokalno-rihemberškega pomena, ampak je sploten znak razmer, v katerih živimo sedaj. Nočemo obtoževati nikogar. Menimo pa, da bi moral tiste činitelje, ki na sedanji način hočejo skrbeti za «red» v naših občinah po deželi, ta dogodek prisiliti k resnemu razmišljanju o posledicah, ki bi mogle nastati, če bodo take razmere dalje trajale. Vse mora imeti svoje meje, pa tudi borba za kako «idejo». Tudi v političnih borbah ni dopustno prav vsako sredstvo, najmanje pa tako, ki more — da niti ne govorimo o osebni svobodi, ki bi morala biti v redni državi zagotovljena vsakomur — ogrožati zdravje ali celo življenje sočloveka. Taki dogodki zastrupljajo življenje med ljudmi in morejo dovajati do posledic, ki jih tudi naša oblastva ne morejo hoteti, če je iskrena njihova beseda o mirnem sožitju.

Ne dajajte mladini orožja v roke!

V Bergamu je neki dijak liceja obstrelil najprej svojega profesorja in potem ustrelil sebe. Profesorski zbor srednjih šol v Bergamo je z ozirom na ta tragični dogodek sklenil resolucijo, v kateri opozarja višja šolska oblastva in rodbine, s kako lahkoto — in često iz malopomembnih vzrokov — posegajo dijaki obeh spolov po orožju, da ubijajo ali svoje ali življenje drugih. Poklicani činitelji naj bi porabili vsa sredstva za odpravljanje vzrokov, ki kvarijo dušo mladine. Profesorji opozarjajo posebno na demoralizirajoče delovanje gotovih javnih prireditev. Resolucija obžaluje pretirano svobodo, ki jo uživajo danes mladeniči, da le preradi pozabljajo na svoje dolžnosti. Resolucija priporoča, naj bi rodbina in šola stopili v tesnejši stik za moralno in osebno blaginjo učeče se mladine. Slednjič opozarja resolucija učiteljstvo na veliko odgovornost, ki ga obremenja. Uporablja naj z vso strogostjo vse določbe šolske discipline, ko gre pred vsem za to, da se čuva moralnost učencev obojega spola, poverjenih njihovi skrbi!

Gori omenjeni dogodek in ta resolucija profesorskega zbora v Bergamo nas spominjata časov v našem mestu po zasedbi. Zlo, ki ga obsoja ta resolucija, je prišlo tedaj v našem mestu do grozilnega razmaha! Šolska mladina je bila tedaj več na ulicah, nego pa v učilnicah. Sodelovala je na vseh demonstracijah — na ulici in v javnih lokalih — ki so se podile druga za drugo. In pri tem so imeli nezreli dečki često revolver v žepu in bili so v neprestanem razburjenju. Celo v šolo so hodili s tem nevarnim orožjem, uverjeni, da tako zahteva — patrijotizem. Šolska mladina se je povsem zapletla v politični vrvež in naravno je bilo, da je povsem zanemarjala svojo šolsko dolžnost. Tedaj smo mi živo obžalovali te pojave, toli pogubne za učečo se mladino, in opozarjali na neogibne pogubne posledice. Vedno smo govorili, da učenec spada v šolo, ne pa na ulico in na — politično torišče. Kako prav smo imeli, priča sedanja resolucija profesorskega zbora v Bergamo.

Smrtna kosa. V sredo so pokopali Domeniko Trebčevo, umrlo v visoki starosti 85 let. Pokojnica je bila žena Štefana Prelca, enega najčastitljivejših mož iz naših delavskih slojev, moža neomajne narodne zvestobe, ki je bil v prejšnjih časih vnet sotrudnik v naših delavskih organizacijah, stalen obiskovalec vsake naše prireditve in vsakega političnega zborovanja. Častitljivemu možu in njegovi rodbini izrekamo iskreno sožalje.

Napad na komunističnega kandidata Juraga. Preteklo noč okoli pol ene ure se je v spremstvu dveh svojih znancev zatekel v mestno bolnišnico črkostavec Anton Juraga, star 34 let, komunistični kandidat. G. Juraga je bil ranjen na glavi. Potem ko mu je zdravnik obvezal rano, ozdravljivo v 10 dneh, je ranjenca zaslišal v bolnišnici nameščeni policijski agent, kateremu je povedal, da se je okoli 24. ure nahajal v kavarni «Edera» v ul. E. Tarabocchia. Nenadoma so vstopili v kavarno nekateri fašisti, oboroženi s palicami. Stopili so k njemu ter ga pretepli. Ranjenec je dodal, da ne pozna napadalcev po imenu.

Društvene vesti

Ženska podružnica «Šolskega društva» ima danes, v petek, 21. t. m. ob 18.30 sejo. Naprošajo se vsi, ki imajo še pole v posesti, naj jih blagovolijo vrniti kakršne so, na naslov Šolskega društva, Via S. Francesco št. 20. Seveda bi bile tem bolj dobrodošle s kakšnim zneskom.

M. D. P. - Sv. Jakob. Danes, 28. t. m. odborova seja. — Predsednik.

Naročajte in širite „EDINOST“

Živnostenská banka v letu 1923.

Upravni svet tega največjega trgovskega kreditnega zavoda češkoslovaške republike bo predložil 56. glavnemu občnemu zboru, ki se bo vršil 8. aprila t. l., računski zaključek za l. 1923, kateri izkazuje — po odpisu Kč 3,085.521.46, t. j. 70% na stavbah dovršenih v l. 1923 — čisti dobiček od Kč 50,461.354.87.

Kakor za minulo leto, bo tudi za l. 1923. predlagano izplačilo 14% dividende, t. j. Kč 28.— na delnico.

Rezervni skladi bodo z dotacijo Kč 13,891.366.50 iz čistega dobička za l. 1923, zvišani na Kč 159,561.247.12 pri polno vplačani delniški glavnici od Kč 200,000.000.—.

Penzijskemu fondu uradništva in uslužbencev banke bo nakazan znesek Kč 4,262.499.20, tako da bo ta fond sedaj znašal Kč 48,083.593.48. Znesek Kč 2,497.407.23 se prenese na novi račun.

Povdarjati je treba, da so se hranilne vloge, proti l. 1922, zvišale do Kč 116,306.105.14 ter so dosegle dne 31. dec. 1923 znatno svoto Kč 1.360,926.919.72.

Ako prištejemo blagajniški gotovini per Kč 220,266.707.26, takoj plačljive vloge pri drugih zavodih v znesku Kč 474,782.325.16, menični portfelj per Kč 936,715.326.— ter lastne vrednostne papirje per Kč 445,614.362.88, dobimo skupno svoto Kč 2.077,378.721.30, katero zamore banka takoj realizirati, kar priča o veliki likvididiteti zavoda.

Dividenda od Kč 28.— za delnico (14%) se bo izplačevala, po odobrenju glavnega občnega zbora, v češkoslovaških kronah, oziroma v Italiji v lirah po dnevnem tečaju, pri podružnici v TRSTU in pri ekspozituri v OPATIJI.

Iz tržaškega življenja

Razna zlikovska podjetja. Predvčerajšnjim so se neznani zlikovci vtihotapili v pisarno trgovca z vinom Radislava Petrića, katera se nahaja v ulici Geppa št. 1, ter ukradli pisalni stroj, vreden 2300 lir in nek srebrni okrasek. Petrić je naznanil tatvino na kvesturi.

— Neznani zlikovci so ukradli v cerkvi pri Sv. Jakobu cerkveno posodo iz kitajskega srebra, vredno 100 lir. Župnik je naznanil tatvino na policijskem komisarijatu v ulici A. Vespucci.

— Vratarica Katarina Maček, stanujoča v ulici Valle št. 8, je predsinočnjim naznanila orožnikom na policijskem komisarijatu v ulici Sanità, da so v njeni odsotnosti neznani zlikovci vlomili v njeno stanovanje ter odnesli par oblek, več kosov perila in drugih predmetov v skupni vrednosti okoli 3000 lir.

Okraden v tramvaju. Uradnik Jurij Stark, stanujoč v ulici Giulia št. 95, se je predvčerajšnjim opoldne vozil s tramvajem na progi Boschetto—Škedenj. Tekom vožnje je mož z velikim presenečenjem opazil, da mu je zmanjkala iz telovnikovega žepa srebrna ura z zlato verižico. Očividno mu jo je neznan žepar v gnječi spretno izmaknil. Stark se je spomnil na nekega mladeniča, ki je stal pri njemu in ki je malo prej v naglici izstopil. Okradenec je naznanil dogodek na kvesturi. Pozneje se je policijskim agentom posrečilo izslediti osumljenega mladeniča, 17-letnega Bruna S. Bil je pridržan v zaporu, čeprav je trdil, da je nedolžen.

Vesti z Goriškega

Pisenti in Peternelli v soški dolini

V torek, 25. t. m. se je vršil v Kobaridu med poldnem in eno uro v dvorani «Hotela Devetak» shod, sklican od fašistov. Udeležilo se ga je iz radovednosti dosti naših ljudi, samo da bodo enkrat slišali Peternela. Predstavil se je navzočnim kandidat vladne liste odv. Pisenti in tudi, kakor je bilo na plakatih označeno, dr. Peternel. Kdaj in kje je dosegel «doktorat», to nam dosedaj ni znano. (Gotovo na videmskem vseučilišču. Op. ur.). Shod je potekel popolnoma mirno, a trajal je kljub velikemu številu zborovalcev le pičle pol ure. Prvi je govoril odv. Pisenti, ki je med drugim tekom svojega govora ljuto napadel naše «falš» voditelje. Posebno sladek mu je bil dr. Wilfan, katerega je označil z besedami «è il più gran truffatore politico». Kar pravi, laže, da je namreč njegova, slovanska lista sporedna, ko je v resnici protidržavna. Vprašal je navzočne, ali imajo korajžo voliti proti državi, to je za lipo in planiko. Nihče mu ni dal odgovora. Nato je nadaljeval še bolj grozeče, da vlada že ve, kje nas čevelj v gospodarskem oziru najbolj žuli, samo poskusimo naj glasovati za lipo in avstrijsko planiko. Govoril je nadalje o dobrem ljudstvu in slabih voditeljih, kateri nam ubijajo v glavo misel o nestalnosti sedanjih mej, ki pa so sedaj definitivno začrtane in take ostanejo. Kdor misli drugače, ta sanja. Zato je v našem interesu, da se tudi ne branimo asimilacije, katero hoče fašizem korenito izvesti. Fašizem dela hitro in noče poznati nobene ovire od naše strani za dosego svojega cilja. Odločili bi se lahko— tako je rekel — tudi za počasno asimilacijo, a fašizem je energičen, ne mara čakati naše poznejše izpreobrnitve, on zahteva to takoj, zato je v našem interesu, da se ne upiramo.

Konec svojega govora je še zabelil na račun Kobaridcev, češ da se že dobijo tudi poedinci, ki jih oni dobro poznajo. Ako ne bodo drugačni, ako ne izpremenijo svojega zadržanja, bodo en dan ali drugi to drago plačali. Zakaj prišli bomo spet enkrat... takrat pa jih brcnemo preko meje iz države. Naj se ne dogodi več kaj takega, kar se je dogodilo v nedeljo zvečer. (Na koncu je pojašnjeno, kaj razburja kobariške, sem priseljene fašiste in odv. Pisentija).

Približno enako je govoril tudi g. dr. Peternel v slovenščini. O njihovi moči, našem majhnem številu, tako da se nam ne izplača se izpostavljati srdu fašizma. Saj smo prodajali duše, Slovenci, rajnki Avstriji, zakaj bi jih ne prodali pravicoljubni Italiji! Učili smo se prej nemščine, zakaj bi se ne sedaj italijanščine! Saj on je tudi naredil le nemške šole, pa vendar piše in govori še vedno slovenski. Zato ne upirajte se in volite po vesti. S tem je bilo konec govorjenja. Pritrjevali in ploskali so samo fašisti, ki so sami priseljeni Italijani.

Popolni molk naših ljudi je dovolj jasno kazal, da so bili prišli le iz radovednosti in pa da smo čisto drugih misli. Naj pa povemo tu s pisano besedo, kar smo na shodu zamolčali: Ni nas rodila slovanska mati za to, da bi prodajali za denar svoj jezik, svojo dušo, kakor je storil Peternel, ki ne hodi tolmačit vladnih želja, ampak grožnje videmskega fašizma. Ne sanjamo o iredentizmu, zakaj zavedamo se, da smo državljani Italije in da imamo kot taki tudi dolžnosti do države. Obenem se pa zavedamo naših pravic in dolžnosti, ki jih ima nasproti nam ustavna država. Zakaj pravica je ena in ta mora biti za vse enaka, kakor za Slovence tako za Italijane. Malo nas je nasproti njim, a ravno zato si ne privoščimo «luksusa» strankarstva, kakor sta nam ga priporočala na shodu g. odv. Pisenti in takoimenovani dr. Peternel. Volili bomo može naše krvi in našega mišljenja, ker tako nam veleva naša vest. G. «dr.» Peternel, izpolnila se bo vaša edina prava misel, katero ste izustili tekom celega vašega govora, da naj volimo, kakor nam veleva vest. In mi slovanski volilci ob zgornji Soči se bomo tega držali. 6. aprila vsi na volišče za lipo in planiko!

— V nedeljo zvečer je bila zbrana v lokalih hotela «Devetak» družba domačih fantov od 17- do 22-tih let. Ti so mirno peli, seveda po slovensko. Bili so pa navzočni tudi nekateri fašisti. Ti so se začeli hitro repenčiti in zahtevati od fantov, naj obmolknejo. Fantje se seveda niso hoteli ukloniti in se niso niti zmenili za njihovo izzivanje, ker dosedaj ni bilo še prepovedi, da se ne sme prepevati v tukajšnjih lokalih. Ker jih ni nihče obdal, so šli po orožnike, a ti so hitro videli, na kateri strani je pravica. Vsa čast jim za njih pravilno postopanje. To pa je fašiste še bolj razburilo. Spravili so na noge iz postelje tudi vse one fašiste, ki so bili šli že k počitku, zbrali se vsi skupaj in prišli v lokal. Tu pa jim ni nihče ničesar ugovarjal in so potem zopet šli, odkoder so prišli.

To se je zdelo vredno omeniti Pisentiju na shodu in izreči ono grožnjo na račun Kobaridcev, t. j., da jih požene preko meje!

Književnost in umetnost

Zbirka mladinskih pesmi, Uredil Srečko Kumar, založila «Zveza slov. učit. društev» Jul. Krajine.

Izšla je končno tako težko pričakovana zbirka. Naznanjamo vsem šolskim vodstvu, da nemudoma javijo naročila na naslov: Josip Ribičič, Via Fabio Severo št. 25. Trst. — Strokovna ocena pride v nedeljski številki «Edinosti».

DAROVI

V počastitev spomina pok. Janke Wilfanove daruje rodbina Staré L 50 za «Šol. društvo».

Mesto cvetja na grob Janke Wilfan daruje g. Candolini L 20; v isti namen darujeta gosp. Marijan Urbančič in soproga L 25 «Šolskemu društvu». — Srčna hvala vsem!

V znak sožalja g. dr. Jos. Wilfanu vsled prezgodnje smrti njegove nadepolne hčerke Janke darujejo za «Šol. društvo»: J. Perhauc L 30, Gr. in M. Stepančič L 50, dr. Jos. Ferfolja L 30, dr. Jos. Sedmak L 30, Josip Pertot iz Rojana L 20, Josip Šturm L 10.

Na zabavnem večeru v Bolčunu so darovali znesek L 47 «Šol. društvu». Srčna hvala!

V znak sožalja dr. Wilfanu daruje družina Čok iz Lonjerja tamošnji podružnici «Š. d.» L 10. V isti namen I. Čok L 2.

Med darovi objavljenimi v četrtkovi «Edinosti» se je vrinila neljuba pomota. Popravljamo v toliko, da je g. Ajdišek daroval v znak sožalja dr. Wilfanu L 10 in ne 5, kakor je bilo javljeno. Mesto primka Lovrenčič naj se čita Lovrečič.

BOG PLAČAJ VSEM, KI DAJO DAR MLADINI, DOMU NA ALTAR!

Borzna poročila.

Valuta na tržaškem trgu.

ogrske krone	0.03	0·04
avstrijske krone	0.0325	0.0335
češkoslovaške krone	67.40	67.75
dinarji	28.50	28.80
leji	11.75	12.50
marke	—.—	—.—
dolarji	23.—	23.20
francoski franki	124.—	125.50
švicarski franki	399.—	403.—
angleški funti papirnati	99.30	99.60

Mali oglasi

GENTILI & CRISMANCICH - via Mazzini 40, vabi na obisk v svojo trgovino, da se zamore vsakdo prepričati o kakovosti in cenah, ki so edine v Trstu. 338

HIŠA v Planini, slična vili, v sredini trga, s sadnim in zelenjavnim vrtom, 2 joha njiv in gozdom, se proda za 40.000 Din. Ponudbe pod «Pripravna» na Aloma Company, Ljubljana. 372

KRONE, srebro, zlato in platin kupujem. Plačam več kot drugi. Zlatarna Povh Albert, Trst, via Mazzini 46. 25

BABICA, avtorizirana, sprejema noseče. Nizke cene. Zdravnik na razpolago. Govori slovensko. Slavec, Via Giulia 29. 306

NOVA prodajalna dragocenih kovin bo plačevala krone in goldinarje eno stotinko dražje kot po objavljenih cenah. Via Borsa 2. Telefon 12197. 371

KUPUJEM staro železo, cunje, kosti, kovine po najvišjih cenah. Skladišče železnine, Općine. 370

ČEVLJARSKI POMOČNIK, ki zna dobro rezati in šivati, se sprejme. Viktor Pahor, čevljarski mojster, Postojna št. 76. 364

KRONE po 1.90, goldinarje 5.08, 5-kronske komade 9.90 plačuje Via Pondares 6, I., desno. 20

ZAHVALA

Podpisani si štetejo v dolžnost se najtopleje zahvaliti vsem, ki so nam na katerikoli način izkazali sočutje ob prebridki izgubi našega dragega sina

BAZILIJA

Posebno se zahvaljujemo šolskemu **vodstvu slov. šole pri Sv. Jakobu,** častiti **duhovščini,** vsem darovalcem cvetja, kakor tudi vsem onim, ki so v tako ogromnem številu spremili zemske ostanke k večnemu počitku. Vsem srčna hvala!

TRST, 27. marca 1924.

Rodbine KEBER in DELFABRO.

Odlikovana krojačnica za ženske obleke

L. VALCINI

Trst, Via Ireneo della Croce 10, pritličje

(v bližini gledališča Rossetti)

Sprejemajo se naročila za plesne in navadne obleke. V slučaju potrebe se izgotovi naročilo v 24 urah.

(Govori se slovensko) (20

ETERNIT

Edini materijal za kritje streh. 29

Odklanjajte druge ponarejene izdelke.

Zaloga: Trst, Via Milano štev. 12.

PRAVA Ječmenova kava Kneipp

najboljše hranilno sredstvo za otroke in šibke in nervozne osebe, ki ne smejo piti pristne kolonijalne kave, je zopet na prodaj v vseh prodajalnah.

NE ZAUPAJTE ponaredbam, ki se razpečavajo pod našim imenom in proti katerim se bo postopalo sodnijsko. **Prava** «Ječmenova kava Kneipp» se prodaja v vrečicah, ki nosijo Kneippovo sliko z njegovim podpisom ter besedilom: **Caffè Malto Kneipp.**

Pooblaščenec za celo Italijo: **Max Frank, Via Uberti 13, Milano** (20).

ZAHVALA

Za vse izraze sočutja o priliki prerane smrti gospoda

VIKTORIJA NOVAKA

mestnega uradnika

izrekamo vsem najprisrčnejšo zahvalo. Posebej se iskreno zahvaljujemo č. duhovščini, g. županu Karlu Trevnu in gg. mestnim svetovalcem in odbornikom za veliko pozornost, g. dr. Mermolji za zdravniško pomoč, gg. županom okoliških občin, tovarišem in tovarišicam ter prijateljem pokojnika, „Strokovnemu društvu drž. uslužbencev“ za krasne vence, „Godbenemu društvu“ za godbo pri pogrebu in končno vsem, ki so spremljali dragega pokojnika na njegovi zadnji poti.

IDRIJA, 25. marca 1924. 229 **Rodbina Novak.**

VELIKI NAKUP!

Velikanska izbera

Najzadnje novosti

Neverjetno nizke cene.

Prihranek L 20.— pri vsakem paru.

Veliki semenj obuvala

VIA MAIOLICA 6

Prave razprodajne cene

Porabite priliko! Izredne prodaje. Najnižje cene.

(319) ENRICO CASTIGLIONI & FIGLIO.

BANCA ADRIATICA

Ustanovljena leta 1905.

Delniška glavnica Lit. 15.000.000·— popolnoma vplačana.

Glavni sedež: Trst, Via S. Nicolò 9 (Lastna palača). Podružnici: ABBAZIA, ZARA.

Olajšuje vsako trgovsko operacijo z Jugoslavijo in z vzhodnimi deželami

Daje subvencije na blago, efekte in vrednosti

Otvarja akreditive za nakup blaga. — Inkasi efektov in računov. Informacije. — Kupuje in prodaja dinarje in druge valute. Jamstvena pisma in druge operacije po najugodnejših pogojih.

Sprejema vloge v lirah na hranilne knjižice in jih obrestuje po 4% letno netto, a vloge na tekoči račun po 4½%; vezane vloge proti odpovedi obrestuje najbolje po dogovoru.

Sprejema vloge v Dinarjih ter jih obrestuje najbolje po dogovoru.

Izvršuje nakazila v lirah in dinarjih za Jugoslavijo

PODLISTEK

Paul Bourget:

JEČA

(La Geôle) (90)

Poslovenil F. P.

XII.

Izganjanje.

Odbilo je enajst ur in pol. Sabina je bila zasedla s svojim otrokom kupej, ki ga je k sreči našla praznega, ter je začela odvijati zalogo, katero je bila kupila v bufetu. Pripravljala je malo kosilce za svojo hčerko. Ta poslednja je ploskala z rokami ter izgovarjala pri tem besede, ki so zadobivale v teh okolščinah značaj patetične ironije. Hčerka jih je spremljala s silovitimi poljubi.

— «Oh kako bo lepo!» je rekla. «Kako dobro je, da sva obela»

V istem hipu se je pripravljala na kosilo tudi samotarka v ulici Saint-Dominique. Držala se je ur iz svojih mladih let in je imela ravno iti v obedovalnico. Po samomoru njenega moža ni nikdo nikoli sedel pri mizi nasproti njej, niti njen sin. Bourrachot jo je bil prišel opozoriti, da je kosilo na mizi, a ona se je še nekoliko trenutkov zadržala v svojem malem salonu, da uredi neke spise tičoče se njenih dobrodelnih ustanov. V tem hipu je nenadoma zabrenčal zvonec v predsobi, ki je bil močno potegnjen, in pred njo se je pojavil njen sin. Čim se je bil vrnil s sprehoda, je našel pismo ubežne žene in tako je prišel kar v jahalni obleki in z bičem v roki. Skočil je bil v prvo kočijo ter se takoj podal k materi. Bil je grozno bled in izraz njegovega obraza je kazal na tako notranjo nevihto, da ni potrebovala ta uboga ženska nikakih nadaljnjih pojasnil. Bila je sklenila, da tisto predpoldne ne pojde v ulico Villejust vprašat, kaj je novega, ker je bila v strahu že vsled načina, kakor je bila vzela snaha njen obisk prejšnjega dne. Onih njenih previdnosti je bilo konec. Nesreča, katero je tako strastno skušala odvrniti, je prišla in ona je nehote kriknila:

— «Sabina?... Kaj je šla proč?...»

Ivan-Marija jo je pogledal z močnim krohotom, ki je imel v tem hipu grozen pomen, in v krčeviti jezi, ki ga je treba po vsem životu, ji je odgovoril:

— «Seveda!... In ti si vedela!... Ti si vedela!... Da, šla je ter mi pustila to-le pismo... Na ga... Na vendar!...»

Iz svoje rokavice je potegnil list papirja, ki ga je bil jezno vteknil vanjo, ter ga molil gospo Vialis s krčevito roko. Ona je list vzela v svojo roko, ki ji je ravnotako trepetala, ter začela čitati te-le vrstice, ki so bile zanjo še bolj strašne nego za njenega sina:

«V petek predpoldne ob desetih. — Ivan Marija, jaz grem proč. Grem k Juriju Saintenois. On je nesrečen, a jaz pripadam njemu. Ljubim ga in sicer že leta. Julka je njegova hči. Vaša mati to ve, in sicer tudi že več let